

Opstaan om 7 uur om voor te zijn aan nog gesloten deuren, plaatsnemen in een alreeds lange rij bewust van de uren die zullen volgen, wachten, ieder met z'n eigen bezorgdheden (je gaat je toch niet beklagen? Je bent toch werkloos!).

Een rij die zich uitstrekt tot op het voetpad op de twee enigste openingsdagen, wachtend om de twee enigste loketten te bereiken die het "onthaal" doen, antwoorden en nummers verdelen voor het wachten, nog langer, dat volgt op de rij, zittend in de wachtzaal. Die genummerde ticketjes die je nerveus vasthoudt alsof het de winnende cijfers zijn in een ingebeelde Lotto, mogelijk verantwoordelijk voor oplossingen voor onze problemen, huur, facturen, of mogelijk voor teleurstelling.

Niemand spreekt iemand anders aan, of bijna, zijn plaats in de rij in het oog houdend. Afwachtende stilte. Maar deze ochtend, in de fluisterende uren, klinken plots luide stemmen, die roepen, dat "het duurt nu al uren dat we wachten! Dat is toch niet mogelijk! Doe je werk verdomme! Maar... waarom zijn er zoveel lege loketten daar en enkel twee mensen aan het onthaal? Maar... ik ben werkloos ja, maar ik ben er niet om je loon te rechtvaardigen..."

Echo's van stemmen die ontvangen, ondersteunen, of goedkeuren in stilte; de emoties die ze teweegbrengen; en de verantwoordelijken, min of meer bevoegd, die elkaar afwisselen om op te roepen tot kalmte, tot dialoog, tot stilte... en weer weggaan; niets doet er toe, de stem zet door en gaat door met roepen en zal naar ergens anders meegenomen worden door uniformen, flikken!!, met hun kogelvrije vesten. En de aanblik van een publieke dienst die zijn openingsuren moet organiseren met een flik aan elke kant van het bureau.

Dat we goed beseffen wat onze plaats is, in de rij en in stilte;

Net als in de bak, wanneer een cipiersstaking leidt tot een nog meer onhoudbare situatie dan de zogezegd "normale" opsluiting, zonder luchten, noch douche, zelfs

geen eten, dan diegenen die kiezen voor de revolte en brutale en directe vernieling van de infrastructuur snel weer tot kalmte gebracht worden door de aanwezigheid van het leger... het mooie, humane aangezicht van een publieke dienst, gevangenen beheerd door militaire uniformen. Schreeuw om orde, om te zwijgen, om kalm te blijven... geen vragen stellen over de legitimiteit van een orde die nood heeft aan zoveel uniformen om zichzelf te verdedigen. Het zal wel een goede zijn, zonder twijfel de enigst mogelijke? Het probleem is natuurlijk zij die kritiek leveren, die roepen, zij de geweldenaars, of zij de ongewensten - vluchtelingen met wie men geen blijf weet en die teruggedrongen worden, steeds verder weg van onze grenzen of in die blinkend nieuwe gevangenen en kampen, daar ook geen kritiek op de ordebewaring die de muren en prikkeldraad vermenigvuldigt over het hele territorium.

En wanneer opnieuw stemmen luider klinken en de opstandige daden zich vermenigvuldigen, worden de opgelegde stiltes doorbroken en ontketenen ze zich tegen alle actoren, verantwoordelijken en ondernemers van de publieke orde, in materiële vernielingen, betogingen, publicaties, pamfletten, tags, etc. Dan volgt de juridische sanctie, zoals in het proces tegen twaalf anarchisten en anti-autoritair, beschuldigd, onder andere, van deelname aan een terroristische vereniging en van verschillende daden van vandalisme in het kader van strijden tegen grenzen en gevangenen.

Terroristen, zij die roepen wanneer het leven verstikt, wanneer de vernederingen kleineren, wanneer de miserie wordt opgedrongen? Terroristen, zij die zich aansluiten bij hen uit solidariteit? Terroristen, zij die weigeren geduldig hun beurt af te wachten voor de plaats die hen is toegewezen, die weigeren te aanvaarden dat "het is normaal en wij zouden content moeten zijn! Het zou slechter kunnen...?"

Neen; dat zwijgen opleggen, het echte terrorisme.

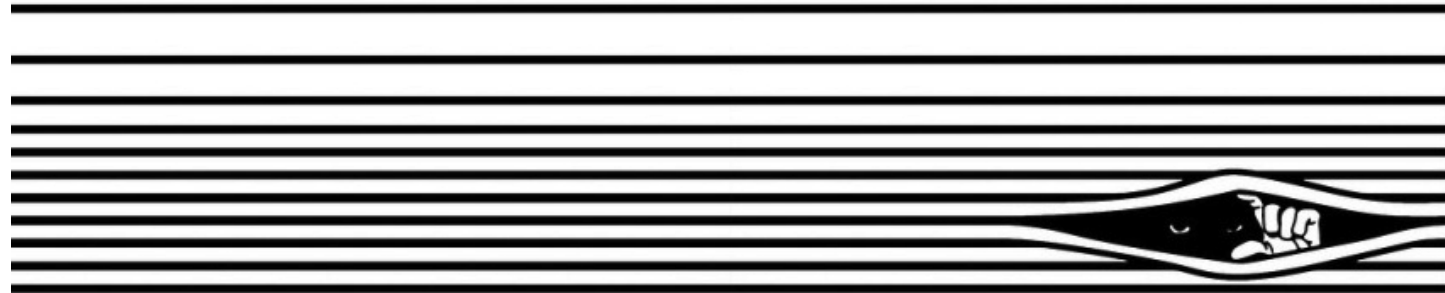
Solidariteit met de opstandigen tegen deze orde en haar structuren in de straten, de gevangenen of ergens anders.

[Pamflet geplakt op de muren van Brussel, in 2016]

Bulletin /

on gehoorzaam tegenover repressie,
opstandig voor vrijheid,
vanuit het Belgische territorium,
voorbij alle grenzen

Sinds 2008 voert de Belgische staat een omvattend onderzoek gericht op diverse compromisloze strijden tegen gesloten centra voor migranten, grenzen, gevangenen en deze wereld gebaseerd op overheersing en uitbuiting. In het vizier van de staat: de anarchistische bibliotheek *Acrata*, anarchistische en anti-autoritaire publicaties (*Buiten Dienst*, *La Cavale* en *Tout doit partir*), tientallen pamfletten en affiches, een honderdtal acties, aanvallen en sabotage... Kortom, de strijd tegen de macht in al haar verschillende facetten.

Aanvankelijk vervolgd voor "deelname aan een terroristische groep", is het uiteindelijk onder de beschuldiging van "bendevoorming" dat 12 kameraden berecht zullen worden tijdens de week van 29 april 2019.

maart
2019

-

1

Context

Eind 2008, in volle periode van verspreide vijandelijkheden ontketend door de revolte in Griekenland nadat Alexis er door de politie vermoord werd, opent het Federaal Parket een onderzoek naar anarchisten en anti-autoritair in België. In 2010, op basis van een lijst acties die de politie toeschrijft aan de "anarchistische beweging" en terwijl de strijd tegen de bouw van een nieuw gesloten centrum in Steenokkerzeel zich een weg baant, wordt een onderzoeksrechter, Isabelle Panou, aangesteld. Het onderzoek valt vanaf dan onder anti-terrorisme. In mei en vervolgens in september 2013 vinden een tiental huiszoekingen plaats in het kader van dit onderzoek, onder meer in de anarchistische bibliotheek *Acrata* in Brussel. Het is pas dan dat voor het eerst iets vernomen wordt over het lopende anti-terroristische onderzoek. Uit het dossier zal blijken dat niet alleen de gerechtelijke Federale politie erbij betrokken is, maar ook de Staatsveiligheid, de Militaire Inlichtingendienst en verschillende anti-terroristische diensten van andere Europese landen. In 2014 wordt het dossier afgesloten, twaalf anarchisten en anti-autoritair worden doorverwezen naar de Raadkamer.

Het Federaal Parket heeft uit haar jarenlange onderzoek niet minder dan 29 aanklachten geperst. Negen kameraden worden beschuldigd van lidmaatschap van een terroristische organisatie en deelname aan terroristische activiteiten voor langere of kortere periodes. Drie onder hen worden beschuldigd er de "leiders" van te zijn. Drie andere mensen die in de nasleep van een aanval tegen het politiekantoor in de Marollen aangehouden werden, worden op hun beurt beschul-

digd van één dag lidmaatschap van deze terroristische groep, naast de andere aanklachten inzake deze aanval. Dat algemene schema wordt aangevuld met meer specifieke beschuldigingen zoals deelname aan een wilde betoging voor het gesloten centrum 127bis in Steenokkerzeel (omgevormd tot "poging tot vrijwillige brandstichting" door het Parket), voorbereiding en deelname aan een aanval tegen het politiecommissariaat in de Marollen (door het Parket gekwalificeerd als "terroristisch misdrijf"), slagen en verwondingen aan agenten, blokkeren van de openbare weg, verschillende beschadigingen, winkeldiefstallen, brandstichting tegen wagens van cipiers op de parking van de gevangenis van Ittre, aanzetting tot terroristische misdrijven... Deze specifieke aanklachten viseren telkens bepaalde kameraden, niet iedereen wordt dus van dezelfde zaken beschuldigd.

Als een rode draad doorheen het onderzoek dat jarenlang aangesleept heeft en niet minder dan 32 kartons papier geproduceerd heeft, gaat het Federaal Parket uit van het bestaan van een anarchistische "terroristische groep" die actief zou zijn in het Brusselse en waarvan de beklagden de activiteiten zouden "bevorderd" hebben of eraan "deelgenomen" hebben. In het dossier vinden we bijvoorbeeld een lange lijst terug van een 150-tal aanvallen, waarvan een groot deel brandstichtingen, tegen structuren van de overheersing: commissariaten, rechtbanken, banken, bedrijven die geld verdienen met opsluiting, werven, wagens van diplomaten, NAVO-medewerkers en eurocraten, GSM-masten,... die plaatsgevonden hebben in Brussel en de nabije omgeving in de jaren 2008 tot 2013.

De uitvinding van een terroristische groep die verantwoordelijk zou zijn voor al deze feiten (al was het maar door ze "mogelijk gemaakt te hebben") laat het Parket acrobatische sprongen toe: een bibliotheek wordt een rekruteringsplek, discussies worden clandestiene vergaderingen, talloze pamfletten en kranten worden handleidingen voor stadsguerrilla, bijeenkomsten en betogingen worden oproepen tot terroristische misdrijven, affiniteiten tussen mensen in strijd en de zelforganisatie die daaruit kan voortvloeien worden een "gestructureerde terroristische groep". Dit is natuurlijk een onhandige poging van de staat om de anti-autoritaire en revolutionaire subversie te reduceren tot het werk van één enkele "gestructureerde groep". Door een handvol anarchisten die storen achter de tralies te proberen krijgen, wil de Staat de ongehoorzamen proberen ontmoedigen over te gaan tot directe actie tegen wat ons onderdrukt en uitbuit, en een absolute stilte op te leggen aan de verlangens, mogelijkheden, gedachten en kritieken die het gevecht aangaan met deze autoritaire wereld.

Hetgeen ze voor de rechtbank willen slepen is dus een hele mozaïek aan strijden, revoltes, directe acties, revolutionaire verbeeldingen en agitatie die al sinds jarenlang proberen de overheersing aan te vallen. In die zin gaat het eventuele proces niet alleen maar de beschuldigen aan, maar evenzeer elk individu, elke anarchist, elke revolutionaire, elke rebel, elke ongehoorzame die niet de handen in de schoot wil leggen tegenover uitbuiting en onderdrukking. Wat geviserd wordt, is de zoektocht naar autonomie in actie, zelforganisatie in strijd, directe actie in al haar verscheidenheid, de keuze om anarchistische ideeën te verdedigen en te verspreiden en samen met anderen deel te nemen aan zelf-ge-

organiseerde en autonome gevechten. En tot slot wil de staat zonder twijfel een slag toedienen aan een strijd-bare benadering van het anarchisme die vertrekt vanuit het individu, affiniteit en informaliteit.

Het zou vreemd zijn om de repressie die vandaag een handvol anarchisten en anti-autoritair treft los te zien van het geheel aan repressie die (vaak preventief) alle kritiek op de bestaande orde en revolutie er tegen probeert de kop in te drukken. De statelijke repressie schakelt in deze dagen op het ritme van "terroristische dreigingen", vluchtelingen crisis, strijd tegen criminaliteit en erg reële oorlogen in een hogere versnelling. We leven een periode waarin veranderingen en herstructureringen alsmaar sneller de terreinen van de sociale conflictualiteit wijzigen. Degenen die storen omwille van hun gedachtegoed en daden neutraliseren maakt dan ook deel uit van een geheel dat zoals altijd de uitgebuiten, uitgesloten en onderdrukt treft: de verharding van de levensomstandigheden, de militarisering van de grenzen, een massieve technologische controle, de bouw van nieuwe gevangenskampen,...

Je verdedigen tegen deze repressieve slag die kameraden voor de rechtbank wil slepen met beschuldigingen van terrorisme betekent de mogelijkheid en de ruimte verdedigen voor anarchistisch en anti-autoritair handelen. En doorheen de solidariteit met de beschuldigde kameraden het hoofd bieden aan de statelijke repressie die alle subversieve actie wil lamleggen.

Als vechten voor vrijheid een misdaad is zou onschuld werkelijk het ergste zijn dat je kan overkomen.

April 2016

Contact

La Lime – Brusselse solidariteitskas

lalime@riseup.net
<https://lalime.noblogs.org>

Bijeenkomst elke eerste maandag van de maand om 19u in Acrata

Rekeningsnummer voor financiële steun :
IBAN BE10 0003 2444 6004
BIC BPOT BE B1 (Bpost Bank)

Acrata – Anarchistische bibliotheek

acrata@post.com
<https://acratabxl.wordpress.com>
Groot Eilandstraat 32 – Brussel

Info

Om even terug te reizen in de tijd:

Tout doit partir. *Pour la liquidation totale de ce qui nous détruit.* De verschillende nummers van dit tijdschrift zijn beschikbaar in verscheidene anti-autoritair bibliotheken. Ook downloadbaar op het internet.

Brique par brique. *Se battre contre la prison et son monde (Belgique, 2006-2011).* Uitgegeven bij Tumult (tumult.noblogs.org)

Éclats de liberté. *La lutte contre la construction d'un nouveau centre fermé pour clandestins à Steenokkerzeel (Belgique, 2009-2010).* Uitgegeven bij Tumult (tumult.noblogs.org)

Hors Service. *Recueil de textes du journal anarchiste 2010-2014.* Uitgegeven bij Tumult (tumult.noblogs.org)

Het proces

Na een sessie om de bijzondere opsporingsmethodes die gebruikt worden in het kader van dit onderzoek te legaliseren (schaduwen, telefoontap, plaatsing van microfoons in een huis, stiekeme huisdoorzoeken, pogingen tot infiltratie, plaatsing van videobewaking voor huizen en in een huis) in oktober 2015, wordt het dossier doorgestuurd naar de Raadkamer. De zitting van die Raadkamer vindt plaats in mei 2016; daar uit de rechter haar twijfels over de taal waarin het proces gevoerd zal worden, de zitting wordt uitgesteld. Nadat is vastgesteld dat het proces toch zal verdergaan in het Frans, is er een nieuwe zitting in mei 2017 met uiteindelijk uitspraak van de Raadkamer begin augustus 2017. Op 22 oktober 2018 wordt dan het proces aangekondigd voor de week van 29 april 2019.

Op 1 augustus 2017 deed de Raadkamer van Brussel dus uitspraak over de doorverwijzing naar de correctionele rechtbank en over de aanklachten. Nog voor we kennis konden nemen van het vonnis stuurde Justitie al een persbericht de wereld in. Dat werd overgenomen door journalisten allerhande, en de artikels die verschenen bevatten alleen maar foutieve informatie, bijvoorbeeld door dit komende proces op één hoop te gooien met het onderzoek dat meer toegespitst is op de strijd tegen de maxi-gevangenis, door te verwijzen naar feiten die plaatsvonden buiten de periode waarover dit proces gaat en tenslotte door zelfs de werkelijke aanklachten niet juist weer te geven.

De Raadkamer schrapte de verzwarende omstandigheid van "terrorisme" overal waar het Federaal Parket die op een specifiek misdrijf geplakt had. Tegenlijkertijd werd ook de aanklacht van deelname aan de activiteiten van een terroristische groep geschrapt. Vervolgens schrapte de Raadkamer ook een reeks aanklachten waarvoor ze te weinig elementen in het dossier ziet, in het bijzonder de aanklachten over de aanval tegen het politiecommissariaat in de Marollen op 1 oktober 2010, de brandstichting tegen wagens van cipiërs op de parking van de gevangenis van Ittre op 28 mei 2011, de vervaardiging van valse loonfiches, enkele diefstallen in supermarkten, aanzetten tot terroristische misdrijven (eerst geherkwalificeerd als "aanzetten tot misdrijven en misdaden", maar vervolgens geschrapt wegens verjaard).

De Raadkamer herkwalificeerde de "deelname aan de activiteiten van een terroristische groep" in deelname "aan een vereniging gevormd met het oog op het schaden van mensen of eigendommen door het begaan van misdaden of misdrijven" (9 beklagden). "Leiders van een terroristische groep" werd aldus omgevormd tot "provocateurs of bendeleiders van een vereniging gevormd met het oog op het schaden van mensen of eigendommen door het begaan van misdaden of misdrijven" (3 beklagden). De andere aanklachten die doorwezen werden naar de correctionele rechtbank zijn:

- Poging tot brandstichting tegen het gesloten centrum van Steenokkerzeel, tijdens de betoging van 21 januari 2009 voor het desbetreffende centrum (beschuldiging tegen 8 personen)
- Een aanval uitgevoerd te hebben, of zich verzet te hebben tegen 6 agenten van de politie, tijdens de betoging van 21 januari 2009 voor het gesloten centrum van Steenokkerzeel (beschuldiging tegen 8 personen)
- Bedreigingen te hebben geuit tegen een buurtbewoner die de politie had verwittigd, tijdens het afschieten van vuurwerk voor de gevangenis van Vorst op 4 oktober 2010 (beschuldiging tegen 3 personen)
- Beschadigingen te hebben aangebracht (en poging tot) aan twee limousines aan de uitgang van de "Ontmoeting rondom het subversieve boek" op 15 oktober 2011 in Sint-Joost-ten-Node, met als verzwarende omstandigheid "gemotiveerd door haat, misprijzen of vijandigheid tegen een specifieke groep mensen" in dit geval rijken (beschuldiging tegen 3 personen)
- Slagen en verwondingen tegen de twee limousinechauffeurs tijdens de ruzie op 15 oktober 2011 (beschuldiging tegen 3 personen)
- Slagen en verwondingen tegen een agent van de politie in de nacht van 1 oktober 2010 in Brussel (beschuldiging tegen 1 persoon)
- Een aanval te hebben uitgevoerd op twee agenten van de politie of zich gewapend tegen hen te hebben verzet tijdens een betoging in Anderlecht op 12 november 2010 (beschuldiging tegen 2 personen)
- Vervaardiging en transport van wapens in de vorm van kraaienpoten en ijzeren staven, respectievelijk op 1 oktober 2010 en 12 november 2010 (beschuldiging tegen 4 personen)
- Ambtenaren in dienst van de EU publiekelijk te hebben beledigd in het metrostation Schuman op 20 maart 2012 (beschuldiging tegen 3 personen)
- Graffiti op drie verschillende momenten in Molenbeek, Sint-Joost en Schuman, waarvan enkele met als verzwarende omstandigheid "gemotiveerd door haat, misprijzen of vijandigheid tegen een specifieke groep mensen" in dit geval rijken en ambtenaren in dienst van de EU (beschuldiging tegen 7 personen)
- Kwaadwillige belemmering van het verkeer tijdens de ruzie op 15 oktober 2011 en tijdens de betoging in Anderlecht op 12 november 2010 (beschuldiging tegen 4 personen)
- Zich publiekelijk de titel van advocaat hebben toegeëigend (beschuldiging tegen 2 personen)